

UOHSX00924IH

PŘESEDNA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0225/2016/VZ-09069/2017/322/DJa

Brno 15. března 2017

V řízení o rozkladu ze dne 24. 8. 2016 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **ELTODO, a.s.**, IČO 45274517, se sídlem Novodvorská 1010/14, 142 00 Praha 4, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0373/2016/VZ-33276/2016/523/MKv ze dne 9. 8. 2016 vydanému ve správním řízení ve věci návrhu na uložení zákazu plnění dodatku č. 10 ze dne 17. 12. 2015 uzavřeného ke smlouvě o dílo č. j. 25837/01-150 ze dne 30. 10. 2001, jehož dalšími účastníky jsou zadavatel –
- **Česká republika – Ministerstvo dopravy**, IČO 66003008, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, a vybraný uchazeč –
- **HICON, spol. s r.o.**, IČO 13690965, se sídlem Nová 140/1, 664 41 Popůvky, ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 1. 7. 2016 Mgr. Pavlem Kroupou, advokátem, ev. č. ČAK 12276, KROUPAHELÁN advokátní kancelář, s.r.o., IČO 29310571, se sídlem Jakubská 121/1, 602 00 Brno,

jsem podle § 152 odst. 4 ve spojení s § 90 odst. 4 a § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0373/2016/VZ-33276/2016/523/MKv ze dne 9. 8. 2016

r u š í m

a správní řízení ve věci návrhu na uložení zákazu plnění dodatku č. 10 ze dne 17. 12. 2015 uzavřeného ke smlouvě o dílo č. j. 25837/01-150 ze dne 30. 10. 2001

z a s t a v u j i.

ODŮVODNĚNÍ

I. Uzavření dodatku č. 10 a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 30. 10. 2001 uzavřel zadavatel – Česká republika – Ministerstvo dopravy, IČO 66003008, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“) smlouvu o dílo č. j. 25837/01-150 (dále jen „**smlouva o dílo**“) se společností HICON, spol. s r.o., IČO 13690965, se sídlem Nová 140/1, 664 41 Popůvky, ve správním řízení zastoupenou na základě plné moci ze dne 1. 7. 2016 Mgr. Pavlem Kroupou, advokátem, ev. č. ČAK 12276, KROUPAHELÁN advokátní kancelář, s.r.o., IČO 29310571, se sídlem Jakubská 121/1, 602 00 Brno (dále jen „**vybraný uchazeč**“), jejímž předmětem bylo podle čl. I. smlouvy o dílo zhotovování státních poznávacích značek a doplňkových registračních značek.
2. Ke smlouvě o dílo uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem celkem 10 dodatků, přičemž dodatek č. 10 byl uzavřen dne 17. 12. 2015 a jeho předmětem bylo podle čl. I. „*rozšíření předmětu smlouvy o dílo o dodávky tabulek registračních značek na přání a značek k umístění na nosné zařízení připojitelné k silničnímu vozidlu*“ (dále jen „**dodatek č. 10**“).
3. Dne 18. 5. 2016 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹) k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, návrh navrhovatele – ELTODO, a.s., IČO 45274517, se sídlem Novodvorská 1010/14, 142 00 Praha 4 (dále jen „**navrhovatel**“) na zahájení správního řízení o uložení zákazu plnění smlouvy (dále jen „**návrh**“).

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 9. 8. 2016 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0373/2016/VZ-33276/2016/523/MKv (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).

---

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

5. Výrokem napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
6. V odůvodnění výroku napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že uzavřením dodatku č. 10 zadavatel provedl takovou změnu smlouvy, která rozšiřuje původní smlouvu o dílo o další plnění, a to o dodávky tabulek registračních značek na přání a značek k umístění na nosné zařízení připojitelné k silničnímu vozidlu. Úřad takovou změnu smlouvy posoudil jako podstatnou změnu smlouvy ve smyslu § 82 odst. 7 písm. a) zákona, neboť rozšířila předmět (původní) veřejné zakázky. Tedy Úřad učinil v napadeném rozhodnutí dílčí závěr, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 82 odst. 7 písm. a) zákona. V posuzovaném případě však Úřad dospěl k celkovému závěru, že skutková podstata správního deliktu nebyla zcela naplněna, a to z důvodu, že postup zadavatele nemohl podstatně ovlivnit ani podstatně neovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. S ohledem na uvedené, Úřad konstatoval, že ačkoliv se jednalo o podstatnou změnu smlouvy, která zapříčinila rozšíření předmětu plnění oproti původní veřejné zakázce, nemohlo toto rozšíření ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť obě plnění jsou natolik obdobná, že si lze jen těžko představit, že by případné inkorporování předmětu dodatku č. 10 do původní smlouvy mohlo znamenat účast jiného dodavatele právě a pouze z tohoto důvodu.
7. Jelikož Úřad zjistil, že jednání nenaplnuje všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu, dospěl k závěru, že nemohly být dány důvody pro uložení nápravného opatření dle § 118 odst. 2 zákona. Dále konstatoval, že důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona nemohou být dány, neboť v posuzované věci již byla smlouva uzavřena, a nelze proto již uložit nápravné opatření ve formě zrušení zadávacího řízení či soutěže o návrh nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele.

III. Rozklad navrhovatele

8. Dne 9. 8. 2016 bylo doručeno napadené rozhodnutí navrhovateli. Dne 24. 8. 2016 byl do datové schránky Úřadu podán v zákonné lhůtě rozklad navrhovatele proti napadenému rozhodnutí (dále jen „**rozklad**“).

Námítky rozkladu

9. V rozkladu navrhovatel namítá, že se Úřad odmítl věcně zabývat otázkou absolutní neplatnosti smlouvy o dílo. Dle navrhovatele se jedná o klíčovou předběžnou otázku, kterou měl Úřad povinnost posoudit z úřední povinnosti. Navrhovatel má za to, že Úřad chybně směšuje otázku platnosti smlouvy o dílo s otázkou běhu lhůt pro možné uložení sankce. Navrhovatel se domnívá, že ust. § 62 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v tehdejší znění (dále jen „**zákon č. 199/1994 Sb.**“) nevylučuje aplikaci § 70 zákona č. 199/1994 Sb. po uplynutí lhůt pro zánik deliktů odpovědnosti a ani nevylučuje posouzení porušení zákona jako předběžnou otázku. K tomu dále navrhovatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 28 Cdo 2221/2013 ze dne 3. 10. 2013 (dále jen „**rozsudek NS ze dne 3. 10. 2013**“), ze kterého navrhovatel vyvozuje, že se Úřad musí z úřední povinnosti zabývat otázkou platnosti smluv.
10. V této souvislosti navrhovatel dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 23 Cdo 4561/2008 ze dne 21. 12. 2010 (dále jen „**rozsudek NS ze dne 21. 12. 2010**“),

který dovedl absolutní neplatnost celé smlouvy z důvodu uzavření dodatku, který smlouvu podstatně změnil. Na základě výše uvedeného rozsudku navrhovatel dospěl k názoru, že neplatnost smlouvy na základě aplikace § 70 zákona č. 199/1994 Sb. má zcela jiný charakter, než neplatnost dovozovaná podle § 118 zákona. Svě tvrzení o rozdílnosti tehdejšího pojetí neplatnosti smlouvy podporuje odkazem na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. 2R 76/05-Šp ze dne 22. 3. 2006.

11. Navrhovatel se dále v rozkladu vyjadřuje k okolnostem uzavření smlouvy o dílo mezi zadavatelem a vybraným uchazečem. K tomu konstatuje, že neplatnost smlouvy o dílo by mohla být dovozena z důvodu uzavření jednotlivých dodatků, které významně měnily předmět plnění jako podstatnou náležitost smlouvy o dílo, a to ve smyslu rozsudku NS ze dne 21. 12. 2010. Jako další okolnost posuzování neplatnosti smlouvy o dílo navrhovatel uvádí, že pokud vybraný uchazeč dnes dodává plnění, které není specializované, a tudíž je na něj realizováno otevřené řízení dle zákona, nemohlo být specializované ani v době uzavření smlouvy o dílo, pokud se jedná o totožný předmět plnění.
12. Navrhovatel je přesvědčen, že Úřad zcela nelogicky a neodůvodněně vyčlenil do dvou samostatných správních řízení přezkum dodatků č. 1-9 smlouvy o dílo a dodatku č. 10, byť se správní řízení týká stejných právních otázek i stejného předmětu plnění. Navrhovatel je toho názoru, že Úřad nebyl oprávněn tyto otázky vyčlenit do samostatných správních řízení.
13. V další části rozkladu navrhovatel uvádí, že poptávání dodatku č. 10 zadavatelem jako veřejnou zakázku malého rozsahu (dále jen „VZMR“) bylo účelové a je toho názoru, že zadavatel uměle podhodnotil rozsah plnění dodatku č. 10 a jeho cenu stanovil ve výši 1 999 950 Kč přesně tak, aby jen těsně nedosahovala zákonného limitu pro VZMR, tj. 2 mil. Kč. Tohoto zákonného limitu bylo přitom dle navrhovatele dosaženo až na základě slevy od vybraného uchazeče. Navrhovatel tvrdí, že dodatek č. 10 se vztahuje pouze k omezenému množství tabulek registračních značek, které bylo již v dubnu 2016 vyčerpáno. Navrhovatel je toho názoru, že se jednalo původně o záměr smluvních stran sjednat novou smlouvu a takovýto postup zadavatele vyžaduje nové zadávací řízení. Jelikož navrhovatel z napadeného rozhodnutí dovedl, že dodatek č. 10 představuje podstatnou změnu smlouvy a zadavatel nedodržel postup stanovený v § 82 odst. 7 zákona, tak na základě této skutečnosti dále dovedl, že dodatek č. 10 představuje nové zadání ve smyslu rozsudku Soudního dvora Evropské unie, dříve Evropského soudního dvora sp. zn. C-454/06, ze dne 19. 6. 2008, ve věci Pressetext Nachrichtenagentur GmbH v. Republik Österreich. V této souvislosti odkazuje na rozhodovací praxi Úřadu.
14. Dále navrhovatel namítá, že Úřad chybně posuzoval otázku ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, kterou v daném případě nedovedl ve vztahu k původnímu zadávacímu řízení veřejné zakázky. Podle názoru navrhovatele se ovlivnění výběru v případě rozšíření předmětu smlouvy musí vztahovat k novému, nikoliv původnímu zadávání veřejné zakázky, neboť novým potenciálním dodavatelům byla odepřena možnost se ucházet o nový předmět plnění veřejné zakázky. Navrhovatel je tedy toho názoru, že pokud zadavatel zadal dodatek č. 10 v rozporu s ust. § 82 odst. 7 písm. a) zákona, jednoznačně tím výběr nejvhodnější nabídky ovlivnil. K tomu zopakoval, že rozšíření předmětu smlouvy o dílo podle § 82 odst. 7 písm. a) zákona představuje zakázanou podstatnou změnu, kterou zadavatel není oprávněn učinit, a tedy musí postupovat v některém ze zadávacích řízení.

15. Stejně tak navrhovatel nesouhlasí s tím, že by zadavatel mohl zadávat dodatečná plnění bez naplnění podmínek ust. § 23 odst. 5 písm. b) či ust. § 23 odst. 7 a) zákona, pokud by se jednalo o tak obdobné plnění, že nedojde k rozšíření okruhu původních dodavatelů. Podle navrhovatele je nesporné, že na trhu existuje širší okruh dodavatelů, kteří by byli schopni veřejnou zakázku realizovat a pokud by zadavatel realizoval řádné zadávací řízení, mohl by rozdíl v nabídkách na plnění dodatku č. 10 znamenat výběr jiného uchazeče.
16. Podle názoru navrhovatele, měl Úřad dále posoudit, zda zadavatel řádně stanovil předpokládanou hodnotu. V této souvislosti navrhovatel namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu nedostatečného zjištění skutkové stavu, neboť Úřad se nevypořádal s otázkou, zda byl zadavatel oprávněn využít postup pro zadávání v režimu VZMR. Úřad se rovněž nevypořádal s otázkou určení doby trvání dodatku č. 10, a jak bude zadavatel postupovat v případě vyčerpání předmětu plnění uvedeného v dodatku č. 10. Dále navrhovatel uvádí, že mu není ani zřejmé, jak zadavatel dodatek č. 10 čerpá, jestli podle aktuálních potřeb, anebo v návaznosti na rozložení předpokládaného počtu tabulek registračních značek na přání a značek k umístění na nosné zařízení připojené k silničnímu vozidlu.
17. Na závěr rozkladu navrhovatel uvádí, že nesouhlasí se závěrem Úřadu uvedeným v bodě 68. odůvodnění napadeného rozhodnutí, že dodatek č. 10 by vzhledem ke své marginální hodnotě k celkovému plnění představoval tzv. změnu „*de minimis*“ podle nové právní úpravy zákona č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek (dále jen „**ZZVZ**“). Dle názoru navrhovatele se Úřad měl vypořádat s tím, že dodatek č. 10 nepředstavuje jedinou změnu smlouvy o dílo, která vedla k rozšíření předmětu plnění a že tyto další změny ve smyslu § 222 odst. 4 ZZVZ je nezbytné počítat. Rovněž se navrhovatel vyjadřuje k závěru Úřadu, že částka 1 999 950 Kč je marginální vůči částce 3,12 mld. Kč, která byla vybraným uchazečem vyplacena od uzavření smlouvy o dílo a uvádí, že touto optikou by bylo možné ad absurdum argumentovat, že jakékoliv prodloužení a navyšování plnění vybraného uchazeče je marginální ve světle tolika let a takto obrovské částky. Má za to, že zadavatel tímto postupem porušuje péči řádného hospodáře a základní zásady zadávání veřejných zakázek.

Závěr rozkladu

18. Navrhovatel se domáhá, aby předseda Úřadu vyhověl rozkladu a napadené rozhodnutí v souladu s § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání, přičemž v odůvodnění zaváže Úřad k meritornímu rozhodnutí tak, že přihlédne k absolutní neplatnosti smlouvy o dílo včetně všech jejích dodatků ve smyslu § 70 zákona č. 199/1994 Sb. nebo uloží zákaz plnění dodatku č. 10 z důvodu § 118 odst. 2 písm. a) zákona, pokud je nezbytné na něj hledět jako na samostatnou veřejnou zakázku. Eventuálně se navrhovatel domáhá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil ve smyslu, jak je uvedeno výše.

Doplnění rozkladu navrhovatele ze dne 23. 9. 2016

19. Dne 23. 9. 2016 bylo Úřadu doručeno doplnění rozkladu z téhož dne. Navrhovatel v doplnění rozkladu sděluje, že dne 9. 8. 2016 zadavatel uzavřel novou smlouvu na plnění shodné s plněním, které bylo předmětem dodatku č. 10.

20. Dále navrhovatel doplňuje rozklad o informace, které potvrzují důvodnost navrhovatelem namítaných skutečností ve vztahu k uzavření dodatku č. 10 uplatněných v rámci Úřadu, se kterými se Úřad nevypořádal. Navrhovatel je toho názoru, že zadavatel tím, že uzavřel novou smlouvu o dílo na totéž plnění, které bylo předmětem dodatku č. 10, porušil § 13 odst. 3 zákona, protože došlo k nezákonnému rozdělení předmětu veřejné zakázky. Dále uvádí, že při sečtení plnění poskytnutého na základě dodatku č. 10 a plnění, které předvídá nová smlouva o dílo, došlo k překročení limitu dokonce pro nadlimitní veřejnou zakázku. K tomuto tvrzení dále konstatuje, že tento postup zadavatele nemůže být odůvodněn ani případnou nepředvídatelností nutnosti nové plnění rozšířit.

IV. Řízení o rozkladu

21. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

22. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
23. Jelikož jsem v průběhu tohoto řízení o rozkladu zjistil, že ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího jsem napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.
24. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení

25. Podle § 118 odst. 2 zákona platí, že Úřad svým rozhodnutím na základě návrhu podle § 114 odst. 2 zákona uloží zákaz plnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku, pokud se zadavatel dopustí některého ze správních deliktů popsanych pod písm. a) – c) tohoto ustanovení zákona.
26. Podle § 152 odst. 1 správního řádu proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.
27. Podle § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
28. Podle § 90 odst. 4 správního řádu jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
29. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.

30. Dne 28. 2. 2017 obdržel Úřad stanovisko zadavatele č.j. 20/2015-150-MTZ1/153 k předmětnému dodatku č. 10, ve kterém zadavatel sdělil Úřadu, že *„dodatek č. 10 byl jak po věcné, tak i po finanční stránce plně vyčerpán dodáním sjednaného množství tabulek registračních značek.“* Přílohou uvedeného stanoviska byly rovněž všechny faktury týkající se plnění dodatku č. 10.
31. Ze správního spisu šetřeného případu tudíž vyplývá, že předmět plnění realizovaný na základě dodatku č. 10 byl již splněn.
32. Za tohoto stavu se tak návrh navrhovatele na uložení zakazu plnění dotčeného dodatku č. 10 ze strany Úřadu stal zjevně bezpředmětným dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť o návrhu navrhovatele již není možné rozhodnout způsobem, který navrhovatel požaduje.
33. Ve správním řízení tedy nastal takový stav, který je nutno vnímat jako bezpředmětnost žádosti (návrhu) ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť přijetím jakéhokoli rozhodnutí ve věci uložení zakazu plnění dodatku č. 10 ke smlouvě o dílo, ať už pro navrhovatele kladného, či záporného, by právní postavení navrhovatele nebylo nijak ovlivněno či změněno. Jak konstatuje Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 6. 2013 č. j. 7 Afs 79/2012-37, *„důvod pro zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam“.*
34. Z výše uvedeného vyplývá, že i kdyby bylo možné v rámci tohoto správního řízení docílit pravomocného meritorního výroku Úřadu ve věci návrhu navrhovatele, nedošlo by ke změně v právním postavení navrhovatele a rozhodnutí Úřadu o návrhu navrhovatele by pro navrhovatele nemělo význam, neboť naplnění významu navrhovatelem zamýšleného v době podání návrhu by již nebylo objektivně možné. Prvotního cíle, kterého chtěl navrhovatel podáním návrhu dosáhnout (uložení nápravného opatření), tedy již dosáhnout nelze a návrh navrhovatele se tak stal bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
35. K bezpředmětnosti žádosti, jakožto k důvodu pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, se vyjádřil např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010, v rozsudku č. j. 8 As 103/2011-92 ze dne 19. 3. 2012 a v rozsudku č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 v nichž uvedl, že *„důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam.“* Takový navrhovatelem sledovaný význam je potřeba vnímat jako právě ten zamýšlený význam, který by mělo pro navrhovatele eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu, nikoli význam jiný. Tento význam přitom vždy vyplývá již z původního obsahu návrhu a v zásadě se kryje s předmětem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, tj. s cílem uložit konkrétní nápravné opatření, tj. právě to, kterého se navrhovatel v návrhu domáhal.
36. Obdobně se k zastavení řízení z důvodu bezpředmětnosti vyjádřil Krajský soud v Brně v rozsudku sp. zn. 29 Af 91/2013 ze dne 17. 12. 2015 *„Jestliže tedy v daném případě nastala v řízení o rozkladech nová skutková okolnost spočívající v tom, že byla vypovězena a následně ukončena Rámcová smlouva, jejíhož zakazu plnění se navrhovatel (žalobce) domáhal, ob stojí závěr předsedy Úřadu o tom, že návrh žalobce se stal zjevně bezpředmětným. Dotčená*

smlouva již byla ukončena a bylo tudíž zcela zjevné, že vést další řízení, jehož jediným cílem z hlediska navrhovatele je dosáhnout na uložení zakazu plnění smlouvy, nedává smysl, neboť smlouva již plněna být nemůže a nelze tak ani uložit zákaz jejího plnění.“ Ačkoliv v posuzovaném případě nedošlo k vypovězení smlouvy, ale k splnění dodatku č. 10, výsledek je stejný – nelze již o návrhu navrhovatele rozhodnout jinak, než správní řízení zastavit, neboť již zde není plnění, jehož zákaz by bylo možno uložit.

37. Závěrem shrnuji, že jelikož jsem při přezkoumávání rozhodných skutečností dospěl k závěru, že návrhu navrhovatele nelze principiálně vyhovět, poněvadž plnění, kterému se svým návrhem navrhovatel pokoušel zabránit, bylo již provedeno, má tato skutečnost vliv na samotnou existenci správního řízení, když zákaz plnění dodatku č. 10 již nelze zadavateli účinně uložit a dosažení účelu návrhu nelze jinými zákonnými prostředky dosáhnout.
38. Podle § 90 odst. 4 správního řádu je odvolací správní orgán povinen v situaci, kdy zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zrušit napadené rozhodnutí a řízení zastavit. Tím je ze zákona vyloučeno, aby v rámci tohoto řízení o rozkladu došlo k jinak samozřejmému přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnosti v rozsahu námitek rozkladu navrhovatele podle § 89 odst. 2 správního řádu.
39. Vzhledem k tomu, že je z obsahu spisu tohoto správního řízení zřejmé, že žádný z účastníků netvrdil ani neprokázal, že by jiné rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků nezbyvá, než postupem podle § 90 odst. 4 správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit.

VI. Závěr

40. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.
41. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika - Ministerstvo dopravy, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1
2. ELTODO, a.s., Novodvorská 1010/14, 142 00 Praha 4
3. Mgr. Pavel Kroupa, advokát, Jakubská 121/1, 602 00 Brno

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy